

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 328928 / HA ZA 09-287

Vonnis van 29 februari 2012

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
BONNIE DOON EUROPE B.V.,
gevestigd te Waardenburg,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat mr. P.J.M. von Schmidt auf Altenstadt te 's-Gravenhage,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ANGRO HOSIERY B.V.,
gevestigd te Schijndel,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ANGRO B.V.,
gevestigd te Schijndel,
3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ANGRO RETAIL B.V.,
gevestigd te Schijndel,
gedaagden in conventie,
eiseressen in reconventie,
advocaat mr. A.A.H.M. van der Wijst te Boxtel.

Partijen zullen hierna Bonnie Doon en Anglo genoemd worden. De zaak is voor Bonnie Doon inhoudelijk behandeld door mr. F.R. de Ruijter, advocaat te Amsterdam en voor Anglo door de advocaat voornoemd.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het tussenvonnissen van 27 oktober 2010 en de daarin genoemde stukken;
 - het proces-verbaal van getuigenverhoor van 11 maart 2011;
 - de beschikking van 23 maart 2011;
 - de conclusie na getuigenverhoor tevens wijziging van eis in reconventie van Anglo van 25 mei 2011;
 - de antwoordconclusie na getuigenverhoor van Bonnie Doon van 6 juli 2011;
 - de akte aanvullende productie 10 en uitlating ex artikel 2.12 rolreglement van Bonnie Doon van 20 juli 2011;

-
- de akte overlegging productie 33 van Anglo van 20 juli 2011;
 - de akte uitlaten productie van Bonnie Doon van 3 augustus 2011;

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De verdere beoordeling

in conventie

tussenvonnis

2.1. De rechtbank neemt over en volhardt bij hetgeen is overwogen en beslist bij het tussenvonnis van 27 oktober 2010 (hierna: het tussenvonnis).

2.2. Bij het tussenvonnis heeft de rechtbank vastgesteld dat Bonnie Doon het ontwerp van de onder 2.5 van het tussenvonnis afgebeelde Exquisite Legging (hierna: de Exquisite Legging) in november 2006 heeft afgerond en dat zij dat ontwerp in de periode van januari tot en met maart 2007 aan afnemers heeft gepresenteerd. Ook heeft de rechtbank geoordeeld dat de Exquisite Legging moet worden aangemerkt als een auteursrechtelijk beschermd werk en een geldig niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel. Tenslotte heeft de rechtbank aangenomen dat Anglo door verhandeling van de onder 2.6 van het tussenvonnis afgebeelde Anglo Legging (hierna: de Anglo Legging) inbreuk heeft gemaakt op deze rechten van Bonnie Doon, tenzij Anglo haar stelling bewijst dat de Anglo Legging in mei 2006 is ontworpen en/of dat er in oktober 2006 samples van van de Anglo Legging zijn gemaakt. Anglo is daarom opgedragen bewijs te leveren van die stelling. Zoals hierna zal worden toegelicht, is Anglo er niet in geslaagd dat bewijs te leveren.

toeval uitgesloten

2.3. De rechtbank stelt bij de waardering van het bewijs voorop dat niet in geschil is dat de Anglo Legging dusdanig overeenstemt met de Exquisite Legging dat zeer onaannemelijk is dat deze producten volledig onafhankelijk van elkaar zijn ontworpen. Bonnie Doon heeft dat uitdrukkelijk betoogd. Zij heeft er daarbij op gewezen dat de leggings zelfs op details overeenstemmen, zoals de toepassing van een speciaal en ongebruikelijk soort kant. Anglo heeft dat niet bestreden. Integendeel, Anglo heeft zelf benadrukt dat de producten zodanig identiek zijn dat er sprake *moet* zijn van inbreuk, alleen stelt zij dat Bonnie Doon inbreuk zou hebben gemaakt op haar rechten in plaats van andersom (§ 67 conclusie van antwoord). De stelling dat het Bonnie Doon is die inbreuk maakt, heeft de rechtbank bij het tussenvonnis al verworpen op de grond dat de Anglo Legging nog niet aan het publiek ter beschikking was gesteld op het moment dat Bonnie Doon het ontwerp van de Exquisite Legging had afgerond (r.o. 4.16). Dat brengt mee dat uitgaande van de eigen stelling van Anglo over de mate van overeenstemming geen andere conclusie mogelijk is dan dat Anglo haar Anglo Legging heeft ontleend aan de Exquisite Legging, althans dat zeer strenge eisen moeten worden gesteld aan het bewijs van het tegendeel.

strenge eisen

2.4. Ook afgezien van de eigen stelling van Anglo over de mate van overeenstemming, dienen strenge eisen te worden gesteld aan de weerlegging van de onwaarschijnlijkheid dat

die overeenstemming op louter toeval berust. Al ter comparitie heeft Bonnie Doon er terecht op gewezen dat uit de jurisprudentie blijkt dat, in verband met de effectieve bescherming van het auteursrecht, de weerlegging van een vermoeden van ontlening moet zijn gebaseerd op meer dan de verklaringen van personen die betrokken zijn geweest bij het ontwerp van het vermeend inbreukmakende werk (HR 18 februari 2000, *LJN AA4872, Shoppingspel*). Verklaringen van dergelijke betrokkenen kunnen volgens de Hoge Raad pas dan gewicht in de schaal leggen als zij worden ondersteund door voldoende ander bewijsmateriaal. In die zaak had het hof daarbij met name het oog op bewijsmateriaal dat bevestigt dat het vermeend inbreukmakende werk al aan potentiële afnemers was voorgelegd voordat de vermeend inbreukmaker kennis had kunnen nemen van het auteursrechtelijk beschermde werk.

2.5. Het hiervoor genoemde oordeel van de Hoge Raad is van bijzonder belang in deze zaak omdat het door Anglo aangedragen bewijs voornamelijk bestaat uit verklaringen van personen die betrokken zijn geweest bij het gestelde ontwerp van de Anglo Legging. De stelling dat de Anglo Legging ontworpen is in mei 2006, baseert Anglo vooral op een verklaring van mevrouw K.M.A. Bekker (hierna: Bekker), die ontwerpschetsen van de Anglo Legging zou hebben gemaakt. Daarnaast beroept Anglo zich in dit verband op de getuigenverklaring van de bestuurder van Anglo, de heer H.J.J.M. van Vught (hierna te noemen: 'Van Vught jr. '), die als vertegenwoordiger van Anglo Bekker zou hebben aangestuurd. Voor de verklaringen van beide personen geldt op grond van het voorgaande dat zij als zodanig onvoldoende zijn en pas gewicht in de schaal leggen als zij door voldoende ander bewijsmateriaal worden ondersteund. Daar komt wat betreft de verklaring van Van Vught jr. bij dat Van Vught jr. een partijgetuige is. Dat brengt mee dat zijn verklaring slechts bruikbaar is als er aanvullende bewijzen voorhanden zijn die zodanig sterk zijn en zodanig essentiële punten betreffen dat zij de partijgetuigenverklaring voldoende geloofwaardig maken (HR 31 maart 1995, *LJN ZC1688, Taam-Boudeling*).

2.6. De stelling van Anglo dat er in oktober 2006 samples van de Anglo Legging zijn gemaakt, steunt eveneens voornamelijk op verklaringen van personen die betrokken zijn geweest bij het gestelde ontwerp. Anglo beroept zich op de getuigenverklaring van mevrouw Gu Jinli (hierna in navolging van Anglo aangeduid als: Grace). Grace is een agent van Anglo in China. Zij is volgens Anglo betrokken geweest bij het overleg over de Anglo Legging tussen Anglo en stylisten van een Chinese fabrikant en de productie van samples van de Anglo Legging. Daarnaast verwijst Anglo naar getuigenverklaringen van Van Vught jr. en van de heer H.M. van Vught sr. (hierna: Van Vught sr.), die als vertegenwoordigers van Anglo betrokken zouden zijn geweest bij het bedoelde overleg met de Chinese stylisten en de productie van de samples. Ten slotte beroept Anglo zich op een schriftelijke verklaring van de Chinese fabrikant die betrokken zou zijn geweest bij de keuze van het soort kant en die de samples zou hebben gemaakt (productie 17 van Anglo). Ook voor de verklaringen van deze personen geldt dat zij zodanig nauw betrokken zijn geweest bij het ontwerp van de Anglo Legging dat hun verklaringen als zodanig onvoldoende zijn. Daar komt voor de verklaring van Van Vught jr. wederom bij dat hij heeft te gelden als partijgetuige.

gebrekkige documentatie

2.7. Op grond van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat het bij de waardering van het bewijs met name aankomt op het gewicht van het bewijsmateriaal dat de

naar voren gebrachte getuigenverklaringen kan aanvullen. Het bewijsmateriaal dat hiervoor met name geschikt zou zijn volgens het genoemde Shoppingspel-arrest, te weten bewijsmateriaal dat bevestigt dat de Anglo Legging aan afnemers is gepresenteerd, is er in deze zaak echter niet. Volgens de eigen stellingen van Anglo heeft zij de Anglo Legging namelijk pas in maart 2007 aan een potentiële afnemer voorgelegd. Op dat moment had Bonnie Doon de Exquisite Legging echter al ter beschikking gesteld aan het publiek.

2.8. De bewijskracht van de wel door Anglo overgelegde stukken is onvoldoende. Anglo verwijst ter ondersteuning van haar stelling dat de Anglo Legging in mei 2006 is ontworpen ten eerste naar een schets van Bekker (bijlage 1 bij productie 1 van Anglo). Die schets toont echter niet alle kenmerkende elementen van de Anglo Legging, zoals het materiaal (grove soort kantoen) en het specifieke soort kant (*rose lace*). Gesteld noch gebleken is dat ook die niet in de schets getoonde kenmerken in mei 2006 zijn bedacht. Integendeel, Anglo heeft zelf aangevoerd dat het soort kant pas is geselecteerd bij het overleg met de Chinese stylisten in oktober 2006. Daar komt bij dat de schets ongedateerd is. De datum van het ontwerp is echter cruciaal.

2.9. Daarnaast verwijst Anglo naar een overeenkomst van 26 mei 2006 tussen Anglo en Bekker (bijlage 5 bij productie 1 van Anglo) en facturen van 8 en 31 mei 2006 van Bekker, gericht aan Anglo (bijlage 2 bij productie 1 van Anglo). Aan de hand van deze documenten kan niet worden vastgesteld dat de werkzaamheden van Bekker betrekking hebben gehad op het ontwerp van de Anglo Legging. De overeenkomst vermeldt slechts de term “beenmode”. Die term omvat alle producten die Anglo aanbiedt. De facturen vermelden ontwerpen van Disney licentiesokken, labels, sokken, panty’s en maillots. Leggings worden als zodanig juist niet genoemd. De ter comparitie door Anglo naar voren gebrachte stelling dat bij Anglo leggings in dezelfde productgroep vallen als maillots, moet worden gepasseerd, omdat die stelling ook niet wordt gesteund door het aangedragen bewijsmateriaal.

2.10. Daar komt bij dat de data van de door Anglo overgelegde overeenkomst en facturen niet goed op elkaar aansluiten. In de overeenkomst, gedateerd op 26 mei 2006, staat dat K.M.A. Bekker “(...) *in komende periode (...) ontwerpen voor beenmode zal maken voor Anglo*”. De eerste factuur dateert echter van drie weken voor die datum, te weten van 5 mei 2006 en heeft blijkens de factuur betrekking op “*stylingkosten mnd April*”. Dat is in tegenspraak met de hiervoor genoemde passage uit de overeenkomst. De tweede factuur voor “*stylingkosten mnd Mei*” dateert van zeer kort na de datum van de overeenkomst, te weten van 31 mei 2006. Anglo heeft niet toegelicht hoe het kan dat alle in de factuur genoemde ontwerpen binnen het tijdsbestek van vijf dagen zijn gemaakt, ook niet nadat Bonnie Doon had gewezen op de onaannemelijkheid daarvan.

2.11. Ook voor de stelling dat in oktober 2006 samples van de Anglo Legging zijn gemaakt, is onvoldoende schriftelijk bewijsmateriaal beschikbaar. Een opdrachtbevestiging of factuur is er niet. Voor een deel wordt dat verklaard door de stelling van Anglo dat de opdracht voor het maken van de samples mondeling is gegeven en dat er geen vergoeding voor verschuldigd was. Uit de stellingen en verklaringen van de getuigen volgt echter dat er wel ander schriftelijk bewijsmateriaal beschikbaar moet zijn. Dat materiaal heeft Anglo echter niet overgelegd, ook niet nadat Bonnie Doon op het gebrek aan documentatie had gewezen. Zo heeft Grace verklaard dat zij nog goed weet op welke data de samples zijn gemaakt omdat zij al haar werkzaamheden vastlegt in een notepad. In dat notepad zou zij altijd noteren (i) om welk product het gaat, door middel van een omschrijving van het

product en een tekening, (ii) op welke dag er een fabriek is bezocht en (iii) welke prijs en levertijd is afgesproken. Een afschrift van de relevante pagina's van dit notebook is niet overgelegd. Uit de verklaringen van Grace en Van Vught jr. volgt daarnaast dat na de productie van de samples schriftelijk is vastgelegd welk van de samples later in productie zou worden genomen. Ook dat stuk is niet overgelegd (Angro heeft na commentaar van Bonnie Doon bevestigd dat de door haar als productie 4 overgelegde scan van een sample met daarbij de tekst "*this oke*", de handtekening van Grace en de datum "2006.10.14" niet op die datum is gemaakt en ondertekend).

2.12. Wat Anglo wel heeft overgelegd is een afschrift van een visum van de heren Van Vught. Dat afschrift ondersteunt weliswaar de stelling van Anglo dat de heren Van Vught in oktober 2006 in China zijn geweest, maar laat open wat zij daar hebben gedaan. Daarnaast heeft Anglo de samples gedeponereerd. Op basis daarvan kan echter niet worden vastgesteld wanneer de samples zijn gemaakt.

ongebruikelijke gang van zaken

2.13. Daar komt bij dat Bonnie Doon er terecht op heeft gewezen dat de door Anglo gestelde gang van zaken rondom de totstandkoming van de Anglo Legging niet zonder meer aannemelijk is. Volgens Anglo maakt het ontwerp van de Anglo Legging deel uit van een serie ontwerpen die Bekker in mei 2006 heeft gemaakt. Vier van de ontwerpen uit die serie zouden daadwerkelijk zijn uitgevoerd als product. Uit de eigen stellingen van Anglo volgt echter dat al die producten, behalve de Anglo Legging, zijn uitgevoerd in een bepaald soort materiaal, te weten een synthetisch microfiber, met een bepaalde fijnheid, te weten 40 of 60 denier. Alleen de Anglo Legging is uitgevoerd in katoen van een grovere kwaliteit. Bonnie Doon heeft erop gewezen dat de Anglo Legging daarmee een ander type product is dan de "panty's" die op basis van de andere ontwerpen zouden zijn geproduceerd en dat het daarom ongeloofwaardig is dat de Anglo Legging deel uitmaakt van die serie producten. Gelet daarop had het op de weg van Anglo gelegen om toe te lichten waarom nu juist voor het ontwerp waarop de Anglo Legging zou zijn gebaseerd, is gekozen voor een afwijkende uitvoering. Dat heeft zij niet gedaan.

2.14. Ook afgezien van de materiaalkeuze wijkt de totstandkoming van de Anglo Legging opvallend af van de totstandkoming van de overige producten die tot dezelfde serie ontwerpen zouden behoren. Volgens Anglo zijn alle producten (i) opgenomen in een presentatieboek van de voorjaarcollectie 2007, (ii) midden/eind 2006 aan klanten getoond, en (iii) in oktober en november 2006 door afnemers besteld bij Anglo. Volgens Bonnie Doon is dat ook de gebruikelijke gang van zaken in de beenmode-branche: in het najaar vinden voorverkopen plaats van de voorjaarscollectie. De Anglo Legging is echter niet opgenomen in het presentatieboek, niet midden/eind 2006 getoond aan klanten en niet in oktober of november 2006 besteld door afnemers. Uitgaande van de stellingen van Anglo zou Anglo eerst maandenlang niets met het ontwerp hebben gedaan, waarna er tijdens een bezoek aan China in oktober 2006 samples zouden zijn gemaakt. Daarna zou er maandenlang niets met de samples zijn gedaan, waarna in maart 2007 een sample aan Miss Etam zou zijn gepresenteerd. Het had op de weg van Anglo gelegen om toe te lichten waarom nu juist voor de Anglo Legging is gekozen voor dit ongebruikelijk tijdsplan en waarom er een ongebruikelijk lange periode heeft gelegen tussen het ontwerp en de presentatie van het model aan een afnemer. Dat heeft zij onvoldoende gedaan. Zij heeft alleen gesteld dat zij had besloten om de Anglo Legging exclusief aan te bieden aan Miss

Etam. Dat verklaart echter niet waarom zij tot maart 2007 heeft gewacht met de presentatie aan Miss Etam, hoewel het ontwerp al in mei 2006 gereed zou zijn geweest en er al in oktober 2006 een sample beschikbaar zou zijn geweest.

conclusie

2.15. Op grond van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat Anglo niet is geslaagd in het leveren van het bewijs van haar stelling dat de Anglo Legging in mei 2006 is ontworpen en dat er in oktober 2006 een sample van de Anglo Legging is gemaakt. Zoals al in het tussenvonnis is geoordeeld, brengt dat mee dat Anglo met de Anglo Legging inbreuk heeft gemaakt op het auteursrecht en het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht met betrekking tot de Exquisite Legging en dat niet wordt toegekomen aan de voorwaardelijke eis van Bonnie Doon met betrekking tot het styling element van de Exquisite Legging.

2.16. Het voorgaande oordeel over de inbreuk brengt mee dat het gevorderde verbod op auteursrechtinbreuk toewijsbaar is. Bonnie Doon heeft dat verbod gevorderd voor de gehele Europese Unie. Gelet op het feit dat niet in geschil dat de Exquisite Legging een auteursrechtelijk beschermd werk is en Anglo geen afzonderlijk verweer heeft gevoerd tegen het grensoverschrijdende karakter van de vordering, zal de vordering ook in zoverre worden toegewezen.

2.17. Zoals al bij het tussenvonnis is geoordeeld, is het gevorderde verbod op inbreuk op het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel niet toewijsbaar omdat de bescherming daarvan in januari 2010 is verstreken. Bij het tussenvonnis is ook al vastgesteld dat Bonnie Doon geen belang heeft bij een verbod op slaafse nabootsing, naast het toe te wijzen verbod op auteursrechtinbreuk.

2.18. Het gebod tot het afleggen van rekening en verantwoording zal worden toegewezen zoals in het dictum verwoord. Het verweer van Anglo dat het niet noodzakelijk is om de registeraccountant door Bonnie Doon te laten aanwijzen, wordt verworpen. Niet valt in te zien welk gerechtvaardigd belang Anglo heeft bij het zelf benoemen van een registeraccountant. Het betoog van Anglo dat er geen reden zou zijn de telefoon- en faxgegevens van haar afnemers kenbaar te maken, is wel gegrond. Gesteld noch gebleken is dat Bonnie Doon van plan is om de afnemers aan te spreken. De enige grond die Bonnie Doon heeft aangevoerd voor de gevorderde gegevensverstrekking is rekening en verantwoording over genoten winst in de zin van artikel 27a Aw. Zonder nadere toelichting, die ontbreekt, valt niet in te zien dat voor dat doel contactgegevens van de afnemers nodig zijn.

2.19. De gevorderde afgifte van de nog in voorraad zijnde Anglo Leggings zal worden toegewezen. De stelling van Anglo dat een inbreukverbod volstaat, wordt verworpen. Op grond van artikel 28 lid 1 Aw kan Bonnie Doon aanspraak maken op vernietiging van inbreukmakende goederen. Een rechtmatig belang bij behoud van de goederen heeft Anglo niet aangevoerd. De bevolen afgifte dient, anders dan Anglo heeft betoogd, ook de goederen te omvatten die haar afnemers aan haar hebben geretourneerd naar aanleiding van de brief die Anglo op grond van het kort geding vonnis heeft rondgestuurd. Ook die goederen zijn immers inbreukmakend en worden door Anglo in voorraad gehouden. Het feit dat Anglo op grond van het kort geding vonnis niet verplicht was om in de brief te verzoeken om

retournering, maakt dat niet anders. Dat feit sluit immers niet uit dat afnemers die producten wel hebben geretourneerd.

2.20. De gevorderde “specificaties” van retour ontvangen inbreukmakende goederen en het gevorderde overzicht van afnemers die hebben geweigerd te voldoen aan “het verzoek tot retournering” zullen niet worden toegewezen. Deze vorderingen zijn gebaseerd op de onjuiste veronderstelling dat Anglo bij het kort geding is veroordeeld haar afnemers te verzoeken de Anglo Legging te retourneren.

2.21. De gevorderde verklaring voor recht dat gedaagden aansprakelijk zijn voor de schade die Bonnie Doon als gevolg van de inbreuk heeft geleden, zal worden afgewezen. Niet valt in te zien welk belang Bonnie Doon heeft bij die verklaring naast het toe te wijzen verbod. De gevorderde schadevergoeding, op te maken bij staat, zal wel worden toegewezen, zij het dat de hoofdelijke veroordeling niet toewijsbaar is. Bonnie Doon heeft, zoals Anglo heeft opgemerkt, nagelaten gemotiveerd te stellen dat er een grond voor een hoofdelijke veroordeling bestaat.

2.22. Bonnie Doon heeft niet inzichtelijk gemaakt dat zij schade heeft geleden ter hoogte van het gevorderde voorschot van €50.000,00. Deze vordering zal daarom worden afgewezen.

2.23. De rechtbank is met Anglo van oordeel dat de gevorderde dwangsom dient te worden gemaximeerd.

2.24. Bij het tussenvonnissen is al beslist dat het niet-ingeschreven en ingeschreven Gemeenschapsmodel waarop Anglo zich in reconventie heeft beroepen, niet nieuw zijn. De gevorderde nietigverklaring van die modellen zal dus worden toegewezen. Na afloop van de termijn voor het instellen van hoger beroep tegen deze beslissing zal de rechtbank overeenkomstig artikel 86 lid 4 GModVo een afschrift van dit vonnis sturen aan het BHIM, tenzij een van partijen voor die datum heeft laten weten dat er hoger beroep is ingesteld tegen de nietigverklaring van het ingeschreven Gemeenschapsmodel.

in reconventie

2.25. Bij het tussenvonnissen is al geoordeeld dat de vorderingen die Anglo heeft ingesteld bij haar conclusie van eis in reconventie dienen te worden afgewezen.

2.26. Bij haar conclusie na enquête heeft Anglo aanvullende vorderingen ingediend. Bonnie Doon heeft aangevoerd dat Anglo daar te laat mee is. Dat bezwaar wordt verworpen. Omdat de vorderingen zijn gebaseerd op de stelling dat Bonnie Doon ten onrechte heeft opgetreden tegen Anglo, kan voor het debat daarover worden volstaan met hetgeen partijen al hebben aangevoerd. Van een onredelijke bemoeilijking van de verdediging of een onredelijke vertraging van de procedure is daarom geen sprake.

2.27. De aanvullende vorderingen moeten worden afgewezen. Zij zijn gebaseerd op de stelling dat Bonnie Doon ten onrechte heeft opgetreden tegen Anglo. Die stelling kan geen stand houden in het licht van hetgeen in conventie is vastgesteld.

in conventie en in reconventie

2.28. Anglo zal als in het ongelijk gestelde partij in conventie en reconventie worden veroordeeld in de proceskosten. Bonnie Doon vordert onder verwijzing naar artikel 1019h Rv een bedrag van in totaal €41.054,78. Zij heeft daarbij geen onderscheid gemaakt tussen de conventie en de reconventie. Ook Anglo heeft op dit punt geen onderverdeling voorgesteld. De rechtbank zal bij gebreke van een voorgestelde verdeling de kosten gelijkelijk verdelen en er dus van uitgaan dat Bonnie Doon in conventie en reconventie een bedrag vordert van €20.527,39. Het betoog van Anglo dat deze kosten niet redelijk en evenredig zijn wordt verworpen. De kosten komen min of meer overeen met het indicatietarief van €20.000,00 dat de rechtbanken hanteren voor de beoordeling van de proceskosten in een niet eenvoudige bodemprocedure zonder repliek, dupliek en/of pleidooi, zoals de onderhavige procedure. Weliswaar hangen de conventie en de reconventie met elkaar samen, maar daar staat tegenover dat bewijslevering nodig was. Daar komt bij dat Anglo zelf een vergelijkbaar bedrag vordert (€40.374,58 voor de gehele procedure). Anglo zal daarom in conventie en reconventie worden veroordeeld tot betaling van €20.527,39. Gedaagden zullen daartoe niet hoofdelijk worden veroordeeld. Bonnie Doon heeft, zoals Anglo heeft opgemerkt, nagelaten gemotiveerd te stellen dat er een grond voor een hoofdelijke veroordeling bestaat.

3. De beslissing

De rechtbank

in conventie

- 3.1. stelt vast dat niet hoeft te worden beslist op de voorwaardelijk ingestelde vorderingen;
- 3.2. beveelt Anglo met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis in de Europese Unie te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk op het auteursrecht van Bonnie Doon met betrekking tot haar Exquisite Legging;
- 3.3. beveelt Anglo om binnen acht weken na betekening van dit vonnis aan de advocaat van Bonnie Doon, onder overlegging van deugdelijk bewijsmateriaal, een door Bonnie Doon voor rekening van Anglo aan te wijzen registeraccountant geaccordeerde, schriftelijke en gedetailleerde opgave te doen van:
 - de aantallen inbreukmakende producten die door, in opdracht of ten behoeve van Anglo zijn vervaardigd, indien van toepassing gespecificeerd per leverancier en/of producent,
 - de aantallen inbreukmakende producten die door, in opdracht, of ten behoeve van Anglo zijn afgeleverd, gespecificeerd per afnemer,
 - de aantallen inbreukmakende producten die Anglo in voorraad heeft,
 - de inkooprijzen in euro's (exclusief BTW) alsmede de door Anglo gehanteerde verkoopprijzen in euro's (exclusief BTW) van de inbreukmakende producten, gespecificeerd per afnemer, onder overlegging van facturen en/of ander deugdelijk bewijsmateriaal,

- de bruto en nettowinst die Anglo ten gevolge van de inbreuk heeft genoten en de berekeningswijze daarvan, alsmede de totale omzet die Anglo daarmee heeft behaald;

3.4. beveelt Anglo de complete voorraad inbreukmakende producten, waaronder mede begrepen eventueel retour ontvangen inbreukmakende producten, binnen twee weken na betekening van dit vonnis, op een door Bonnie Doon op te geven adres af te geven ter vernietiging op kosten van Anglo;

3.5. bepaalt dat de gedaagde die in strijd handelt met hetgeen hiervoor in 3.2 tot en met 3.4 is bepaald een onmiddellijk opeisbare dwangsom verbeurt van €5.000,- per keer dat de betreffende gedaagde in strijd handelt met die bevelen of, naar keuze van Bonnie Doon, voor iedere dag, daarbij ieder gedeelte van een dag als hele gerekend, dat de betreffende gedaagde daaraan niet (volledig) voldoet, tot een maximum van €500.000,00;

3.6. veroordeelt gedaagden het volledige bedrag van de schade die het gevolg is van de inbreuk door de betreffende gedaagde op het auteursrecht en/of de inbreuk tot 1 januari 2010 op het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht aan Bonnie Doon te vergoeden, op te maken bij staat en te vereffenen als volgens de wet;

3.7. veroordeelt Anglo in de proceskosten, aan de zijde van Bonnie Doon tot zover begroot op €20.527,39;

3.8. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

3.9. verklaart het Gemeenschapsmodel met nummer 000893334-001 en het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel met betrekking tot de Anglo Legging nietig en beveelt doorhaling van het ingeschreven Gemeenschapsmodel;

3.10. wijst af wat meer of anders is gevorderd;

in reconventie

3.11. wijst de vorderingen af;

3.12. veroordeelt Anglo in de proceskosten, aan de zijde van Bonnie Doon tot zover begroot op €20.527,39;

3.13. verklaart de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.H. Blok en in het openbaar uitgesproken op 29 februari 2012.